

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАШ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

М. Теоридзо.

А чим різніша небезпека війни, тим рішучіше повинні відмежуватися українці від усіх московських елементів і тим яскравіше заманіфестувати це перед світом. **М. Дашко.**

За удержання Господарської Академії в Подєбрадах.

Нарада краєвих установ у справі допомоги Українській Академії в Подєбрадах.

Дня 18. травня ц. р. в годині 5-ій попол. відбулася сесія „Сільського Господаря“ нарада краєвих установ у справі допомоги Українській Господарській Академії в Подєбрадах. Нарядом провів *о. мітра д-р г. к. Тит Войнаровський*, реферат про працю Української Господарської Академії та способи допомоги для цієї високої школи виколос *декан інж. В. Іванис*.

У нараді взяли участь: делегати Української Господарської Академії *інж. В. Іванис* та лектор *В. Санишкий*, голова Наукового Т-ва ім. Шевченка — *д-р В. Левицький*, від Т-ва Прихильників Освіти — *д-р В. Старосольський*, від Т-ва „Просвіта“ — *ред. М. Таранько*, від Т-ва „Рідна Школа“ — *інж. І. Лучиниш*, від Ревізійного Союзу Українських Кооператив — *інж. Ю. Павличковський*, *пос. О. Луцький*, *дир. І. Филипович*, *М. Корчинський*, від Центросоюзу — *дир. І. Мартюк* і *дир. О. Радловський*, від „Маслосоюзу“ — *дир. А. Мудрик*, від Центробанку — *дир. Ласовський*, від Українського Технічного Товариства — *д-р І. Федів*, від Українського Лікарського Товариства — *д-р Ю. Корлюк*, від Т-ва „Дністер“ — *д-р Л. Макарушка*, поза ними *д-р І. Раковський*, делегати студентства — *Е. Струк*, *Д. Штикало* і *В. Калинович*, від „Діла“ — *ред. О. Кузьма*, від „Нового Часу“ — *ред. д-р Коновалець* та від „Сільського Господаря“ — *д-р М. Холєвчук*, *інж. А. Романенко* і *інж. Е. Храпливий*.

Після реферату розвинулася жива дискусія над справами Академії та українських високих шкіл на еміграції загалом. *Інж. Ю. Павличковський* вказував на те, що Академія повинна з емігрантської стати краєвою, а то через перенесення її на українську територію; допомогу Академії край дасть через масове вступлення установ та осіб до Т-ва Прихильників Української Господарської Академії. *Пос. О. Луцький* вказував на те, що Українська Господарська Академія необхідна для вишколювання спеціалістів агрономів, кооператорів та техніків, яких потребує наша кооперація; пропонує притягнути до співпраці наше студентство та абсолювентів Академії. *Інж. Е. Храпливий* ставить внесок, щоб 1) створити комітет допомоги Українській Господарській Академії в краю, який складався би з представників краєвих установ; 2) влаштувати бюро цього комітету, яке зайнялося би приєднуванням членів та збиранням грошей для У. Г. А.; 3) хвилево поручити ведення цього бюро „Сільському Господареві“ як ініціаторові цієї наради. *Інж. А. Романенко* заявляє від абсолювентів У. Г. А., що вони радо будуть працювати в цьому комітеті. *Студ. Д. Штикало* каже, що студентство візьме живу участь у праці над збиранням фондів для Академії, але під умовою, що в комітеті будуть люди, до яких студентство має довіря. *Мец. А. Корчинський* каже, що установи візьмуть участь в комітеті через визначених осіб делегатів і ніхто не має права вказувати даній установі, хто не має бути; вважає план допомоги У. Г. А. за реальний. *Проф. д-р В. Старосольський* вказує необхідність існування українських високих шкіл на еміграції зокрема

У. Г. А. та вважає, що їх треба конечно піддержати. *Пос. О. Луцький* вважає, що треба би працювати поширити теж на інші високі школи на еміграції. *Інж. І. Лучиниш* вважає, що підтримка буде передосім мати великий матеріальний успіх, а тому треба би для цього придбати багато членів і аніанти висоту річної вкладки. *Ред. М. Таранько* та *д-р М. Коновалець* звертають увагу на труднощі при грошевих збірках, підтримують гадку піддержати У. Г. А. *Дир. Радловський* вважає існування Академії за національну необхідність, яку треба за всяку ціну піддержати. *Д-р Л. Макарушка* вважає підтримку краю великим моральним здобутком для У. Г. А. та вказує на те, що деякі краєві чинники вже поробили заходи, де треба, щоб існування У. Г. А. продовжити.

Після прийнято одноголосно внесок *інж. Е. Храпливого* про створення краєвого комітету допомоги Українській Господарській Академії та рішення, щоб його членами були такі установи: 1) „Сільський Господар“, 2) Наукове Т-во ім. Шевченка, 3) Т-во Прихильників Освіти, 4)

„Просвіта“, 5) „Рідна Школа“, 6) Ревізійний Союз Українських Кооператив, 7) Центросоюз, 8) Маслосоюз, 9) Центробанк, 10) Народна Торговля, 11) Українське Технічне Товариство, 12) Українське Лікарське Товариство, 13) Союз Українських Адвокатів, 14) Союз Українок, 15) Центральна Студентська Організація, 16) „Дністер“, 17) Земельний Банк Гіпотечний, 18) „Карпати“, Рівночасно делегати заступлених установ зазначили, що їх установи вступлять дійсними членами до Т-ва Прихильників Української Господарської Академії. Також прийнято одноголосно рішення про те, що хвилево передається агенції цього комітету та ініціативу його скликання для уковеститування Товариству „Сільський Господар“.

Опісля промовляв ще *декан В. Іванис*, який дякував присутнім за вияв доброї волі для допомоги Академії, по чім провідник *о. д-р Т. Войнаровський* нараду закрив.

При цьому пригадуємо, що найкращою формою допомоги Академії є вступлення в члени Товариства Прихильників Української Господарської Академії, як: 1) члена-протектора — 100 дол. річно, 2) дійсного члена — 10 дол. річно, 3) члена — жертводавця 3 дол. річно. Згодошення і гроші приймає „Сільський Господар“ Львів, Зіморівича 20.

ДОВГ ВДЯЧНОСТІ.

СТАН БУДОВИ НАГРОБНИКА ІВАНА ФРАНКА.

Доволі пізно, як на значіння й заслуги Івана Франка, але в умовинах, які не повільно опізнання вповні оправдують, приступаємо до остаточної реалізації *нагробника* Найбільшому з галичан. Уже в осені цього року стане на могилі великого письменника й громадянина нагробник, запроєктований молодим українським різьбарем *Сергієм Литвиненком*.

Тематичним матеріалом для нагробника послужила різьбареві провідна думка „Каменярів“ Івана Франка, що рівночасно була натхненням для всієї його літературної, наукової й громадської праці та творчості. Бож одним із тисячів „каменярів“ був і почував себе Іван Франко, який не тільки словами але й саможертвою власного життя промовляв до нас:

„Нехай ві жар ні холод
Не синіють вас. Бо нам *призначено*
Окалу отсю розбать...“

Монументальною синтезою цього *призначення*, яке як вевіхильний примус громадянського й національного обов'язку повисло над головою кожного з нас, буде запроєктований С. Литвиненком нагробник: з гранітного, кубічно оформленого поколу-підстави, на якому крім вимовного напису „Іван Франко“ не треба буде ніякого ближче пояснення, здіймається могутня, опірна й безформна в своїй величч — гранітна скеля. Пасивністю своїх інертних мас повисла вона над нами, страшна й загрозлива, таємним рухом якоїсь космічної сили двинулася ті опірні маси саме впоперек шляху, який *призначено* пробити каменярам. У стій скали дві постаті. З тисячів їх вибрав різьбар тільки дві, вони мусять дати вираз синтезі остаточного *призначення*.

І тих неназваних поетом й неоформлених місцем тисячів. Перший із каменярів це атлетичне збудований, строгий і завзятуший молодий чоловік з молотом в обох долонях, зображений в моменті найспильнішого розмаху, з яким за хвилину вдарить в опірну скалу. Напружені в нього не тільки м'язи й нерви, в його обличчі скуплена увага й думка про доцільність і максимальну успішність його удару. Надлюдська праця м'язів й тут у парі з творчим змаганням ума, являють завдання цієї праці, в тій початковій стадії — суто негативне. Каменярам *призначено* розбити зніщити запору, яка станула на шляху до *позитивної* творчості. Бо щоб *будувати* нове, треба *знищити* старе, пасивне й інертне, але тому тям більш страшне й загрозливе. Чи можна вийти згільнішу з правдою Франкового життя ілюстрацію, що її простота й скромність засобів виразу підіймається до вершин символу, яким є дійсно цей *перший* камінь на проєкті Франкового нагробника!

Антитезою цього першого, можнаб сказати відворотом металі його фізичної активності з психічного напруження, є постать його товариша. Він ховається в тіні першого, хоча через хвилиною стоїть поруч нього, а може й поперед нього. Але відпорність його м'язів завела, бож наставлення його психіки — заломилося. Правда, він не вмер, не впаў трупом на шляху, але заломився й про не його заломання говорять уклад його постаті. Наче ламаючись під вагою нестерпного тягару, залаг він масою свого тіла задне тло композиційної цілості, якого конструктивною ідеєю є постать першого, активного каменяра...

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 24. ТРАВНЯ 1932.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Примхи поезії.

4. Нові домагання форми та роля ідей.

Одного дня наддніпрянські земляки сказали собі голосно, що форми нашої народної поезії, повторювані в поезії індивідуальній, — одноманітні, спізені на століття, занадто примітивні віршобудовою і всім своїм духом. Для кристалізації цієї свідомості треба було аж соціальної революції і готових зразків сучасної російської літератури.

Галичина не грала в цих перемінах ніякої ролі. Поезія не має в нас досі ніякого ґрунту. Народня — майже невідома, штучна — незрозуміла і справді „штучна“; те єдине джерело, що могло підсилювати наших поетів — модерна польська поезія була надто далека своєрідними законами польської мови. Тільки два ролі рим на двох останніх складах і силібічний розмір відбирали галицьким поетам зрозуміння, які нові можливості гармонії простягаються перед нашою поетичною мовою.

Автім співці нашої революції занадто легко перескочили буржуазні барикади і хутко опинились на давніх позиціях народнього примітивізму. Футуризм, дадаїзм і конструктивізм

ближчі до первісних форм народної поезії, ніж зразки, створені класиками, романтиками, парнасцями та символістами. Від перемоги „білого вірша“ (верлібру) починається у нас панування всіх тих „ліценцій“, що дають нагоду віршоробам зрівнятися з поетами; коли в поезії не обов'язують бодай три старі принципи — ритм, рима і сенс, вірші неосвіченого сільського парубка важко відрізнити від каварняного конструктивіста.

З другого боку характеристична риса: звеличання національного, комуністичного та релігійного ідеалу однаково наслідують фразеологію символізму та футуризму, розливаючись у дошіві слів, перекручуваннях, викручуваннях і накручуваннях раціоналістичною шрубою. Саме представники всіх цих трьох ідеологічних напрямків, що вважають своїм обов'язком розбуджувати почуття якнайширшої маси, вживають таких штудерних слів, образів і арабесок, якби промовляли до магі.

Ніде так виразно, як у поезії, не виступає антагонізм ідей та форми, коли автор хоче з одної добути механічно другу. Від романтично-плаксивих вітхань до неньки-України аж до залізо-бетонних гимнів у честь переможного пролетаріату находимо невинно нові приклади, як наші поети йдуть машинально за сугестією великих абстрактних слів.

Наша література не віднини знесилена не дугою неврастеників, що невинно говорять про своє здоров'я та зріст своїх сил. Світ зворушений і мрій хоче вона перекувати на гасла суспільної програми та поклики до бою. Це важко, так само важко, як із розумного державного маніфесту зробити добру поему.

Люди, що для своїх ідей шукають захисту у ліриці, минулися з своїм покликанням, немов поети, що стають політиками. Філософи не філософують, поети не поетизують; філософи думають новими ідеями, поети відчувують новими формами.

Навіщо поетові тисячу стовпів, що підпирають небо і стільки-ж осей, довкола яких кружляє світ? навіщо йому шукати причини явищ і доцільності життя?

Досить, коли він дивується і не знає; досить, коли його нерви, наче антени, ловлять далекі звуки і передають їх іншим. Так через нерви великоміських неврастеників і селянських пропагандистів доходить до нас, у нашії поезії, мотиви з муринських пісень і мелодії з Полінезійських островів.

Ми не питаємо поета: чому? не питаємо, чому очі його вибраної подібні більш до зір, ніж до електричних ламп, чому в одній порнієднає він канібальську психологію з поетичними гаслами,

Матеріалом нагробника буде граніт і бронза — єдині матеріали покликані для повного оформлення так сконкретизованої ідеї нагробника.

Ща теперішню пору праця над нагробником данно вже перевишла поріг проекту і підготувань. Рішбарт Литвиненко приступив уже до остаточного шмелювання фігур, які будуть підляти в бронзі. Камінарські майстри тежуть гранітний по-оз-підставу і будуть на цьому гранітну скалу, що при всім своїй новинській безформності, мусить дати вираз тій пасивній, але не менше оїрній космічній силі, що і призначено виспівати „каменярям“.

Не даване як на переселі ц. р. назначено реченьці відкриття і передачі нагробника в оїку загально українського громадянства. Коли важливо скільки трудностей і перепон переборон комітет будови пам'ятника, щоб допровадити справу до її своєгосподарського стану, то зрозуміло, що все найгірше і як деколи вдавалося неможливо до здійснення, належить уже тепер до минулого. Кілька ледве місяців відмежовує нас від

моменту, в якому нагробник Франка стане реальною дійсністю, а історія його будови перейде на сторінки історії нашого культурно-національного життя.

Черга тепер на українським громадянством, що в обличчі остаточної реалізації ідеї Франкового нагробника, мусить добути з себе всі моральні сили і матеріальні засоби, щоб по змозі приєднати момент святого висловлення Франкового нагробника. Гасло в ролі того, що не сміє бути підлого українського громадянина до цієї бік Збруча, який не припинився би до сплати довгу вдячності Іванові Франкові, мусить стати загально прийнятим, але також загально виконуваним гаслом.

Для інформації додаємо, що кошти будови дійдуть до 30.000 (тридцять тисяч) золотих. Комітет будови має тільки 21 тисяч. Отже нестача ще 9 тисяч зол. Жертви на будову пересилати до Центробанку (Львів, Ринок 10, I. пов.) на conto ч. 9003 з допискою: нагробник І. Франка.

Із діяльності Міжнародної Жіночої Ліги Миру та Свободи.

В останніх трьох роках — себто від часу конгресу в Празі розвивалася Ліга М. і С. своєю діяльністю з метою створити умовини для тривалого і справедливого миру, закріпленого на основах повної свободи і права на самовизначення всіх народів.

Ці принципи лягли в основу Ліги в початках її оснування та спершу губилися воїни в теоретичних тезах; одначе згодом, коли Ліга стала займатися практичною політичною працею і стежити за кожним проявом політичних подій світа, тоді то і праця її стала реальніша, ближча до життєвих умовин поодиноких народів.

Гуртуючи в собі жіноцтво всіх політичних партій і напрямків, від найбільших правих, крайно націоналістичних до найлінійших елементів, Ліга поєднала інтенсивну боротьбу з усім насильством, терором та диктатурою. І вже в останніх роках не вдоволяється Ліга теоретичними звідомленнями поодиноких Національних Секцій про політичні, культурні і економічні умовини даних народів, при нагоді міжнародних конгресів, конференцій чи зборів Екзекутивної Ліги, але старається перевірювати ці умовини, висилаючи своїх референток до різних країв для відповідних студій на місці а особливо там, де є національні конфлікти. І так виїхала американка Місс Болч, віцепрезидентка Ліги на Балкан, а теперішня генеральна секретарка Ліги п. Древе обїхала Югославію, Румунію, Болгарію, Польщу і Сх. Галичину.

І хоча Ліга, як і інші сучасні політичні міжнародні організації, роблять більше теоретичні зусилля, ніж доходять до практичних вислідів своєї праці, все таки Ліга за останніх кілька років зуміла при співучасті найважливіших жінок світа, політиків і суспільних діячів, здобути позитивні впливи на уряди і політичні чинники поодиноких держав як нпр. в Англії,

Постові вільно все, чим ворухить він у нас струни, нечутливі на віякий інший доторк. Від цього поруху бачимо телевізійною силою його образу. Тільки цей образ, так само, як осяяний спомином портрет близької нам істоти, р'шає про те, що слова, мелодія та всі сполуки ідей із ним виривають перед нами у ненаслідувальній формі, що надає думкам, враженням і спонукам новий зміст.

Поетія — філософія одиниці; не — *contradictio in adjecto* можливе тільки тому, що поет не думає поняттями і не шукає в явищах причин і наслідків. Замість міркувань і вислідів він передає нам ритм процесу між причинами і наслідками: саму низку явищ. Це пливка низка чистих ідей.

Віршувальний талант позичить від великих поетів найкращу форму і кине в неї найважливішу ідею; його поезія бракуватиме тільки одного, що каже працювати нашій уяві — індивідуальності. Форма у поезії дістає ідею від вражливості, що не приймає ніяких готових ідей. Ідея — невисловлена ще, замрячена, як обрїя досвітку, дістає форму від уяви, що кружляє довкола предметів і світів, недоволена їх обрисами, досконалими для нашого щоденного зору та слуху.

Ширіть наш часопис!

Америці; чим осягнула вона посередній вплив на хід політичних подій у поодиноких краях чи державах.

Довголітня президентка Ліги місс Адамс — за свої заслуги для всесвітнього миру дістала в 1931 році нагороду Нобля. Цю нагороду, 12.000 доларів, призначила Лізі, як залізний капітал для продовження розпочатої нею праці.

У Лізі працюють постійно поодинокі комісії, як нпр. комісія Сходу Європи, національних меншин, політичних азіатів, бездержавних, розброджених, економічна тощо. Генеральний Секретаріат Ліги має свій постійний осідок у Женеві і веде аґенди Ліги паралельно з Союзом Народів.

Коли в останніх часах у міжнародній політиці актуальною стала справа ревізії мирових договорів, — Ліга стала на боці т. зв. ревізіоністів, які домагаються основної ревізії мирових договорів, щоб заповнити всім народам право свободного їх розвитку.

У Лізі все ще борються дві течії — національна і чисто пацифістична. Національний

принцип заступають такі секції: англійська, шведська, американська, українська, болгарська та литовська.

У часі т. зв. пацифізації в осени 1930 р. — авернулася була українська секція до зборів Екзекутивної Ліги в Амстердамі (в жовтні 1930 р.) з горячим проханням вислати делегацію Ліги до Сх. Галичини. Тоді-то Ліга надіслала своєю генер. секретарку Місс Шпіншенк і п. Опенштайн, які обїхали Східну Галичину (Львів, Тернопіль і околиці). Протиупацифізаційна акція місс Шпіншенк, ведена після її поверноту, не тільки в англійській пресі, але і в англійському парламенті (як визначного члена лейбур партії) та в Женеві, — відома нашому громадянству з краєвої і закордонної преси. Ліга причинилася у великій мірі до моральної піддержки української справи на міжнародному форумі.

Що три роки скликає Ліга конгреси, які дають огляд її діяльності і намічають плани праці на майбутнє. Цьогорічний конгрес Міжнар. Ліги відбувався від 14-го до 20-го травня.

Головні теми нарад конгресу такі: 1) Схід Європи і його перебудова; 2) Справа національних меншин; 3) Політичні азіати та укріплення цієї справи шляхом міжнародного законодавства; 4) Становище „бездержавних“; 5) Економічна криза і способи її полагоди; 6) Акція розброджених; 7) Воєнний промисл.

До всіх цих питань зайняла Українська Секція своє становище, висилаючи відповідні еляборати до Женеві та на руки своїх делегаток до Гренобля.

Є там матеріал про становище українського народу під Польщею, про шкільні та культурні закони й про інші важні справи.

Праська Група Секції внесла обширний меморіал про розстріли на Дністрі, закінчений резолюцією Секції з гострим протестом проти розстрілів вітківців з Радянської України. З назначених Українською Секцією делегаток виїхали на конгрес до Гренобля п-ні Софія Русова і д-р Харита Кононенко (Прага). Делегатки з краю не виїхали з причини паспортних труднощів.

Блинка Баранова.

ДО ВІНАЙМУ мешкання з комфортом по дві, три і чотири кімнати при вул. П'ярів друга бічна 6. — Відомість під сусіднім числом 8 у го- 1896 сподари. 2-3

Передумови світового розбродження.

Роттердамський пастор д-р Кроп, ген. секретар „Інтернаціональної згоди проти більшовизму в моральній та реалістичній діяльності“, вислав усім делегатам розброджених конференцій в Женеві листа, в якому зазначає, що неможливо дійти до порозуміння в справі розбродження й обмеження війни, доки не зроблять рішучих мій проти інтриг і неморальної та протихристиянської пропа-

ганди комуністичного III. Інтернаціоналу. Навперше треба покласти край розкладовій акції задля підготування громадянських неспокоїв, різних більшовицьких революційних формацій та енергійній праці комуністичних агентів Комінтерну, яка унеможливила вселій мир і нормальний поступ культурних народів.

—o—

З життя наших фінансових установ.

Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного Акційної Співки у Львові.

Дня 21. квітня ц. р. відбулися Загальні Збори акціонерів Земельного Банку Гіпотечного акц. співки у Львові. Збори отворив През. Надзірної Ради Банку Пресов. еп. д-р Іван Литвиненко короткою промовою, вказуючи на труднощі, викликані минулорічними світовими фінансовими подіями, серед яких у 1931 році доводилося працювати крайнім фінансовим установам. Земельний Банк Гіпотечний не лиш перейшов успішно всі прикри ситуації минулого року, але успів виказати також частий зиск, який хоч і є нижчим від зиску з 1930 року, однак беручи під увагу тяжку господарську ситуацію як також і те, що інші рівноградні, а навіть більші краєві банки за минулий рік не виплачують ніякої дивіденди, належить уважати зиск Банку зновні вдоволяючим. У дальшій своїй промові відініс предісляк, що цей реалістично корисний балансовий вислід Банк може зазначити остерожному, розважному й енергійному поступованню Дирекції Банку, який в імені Надзірної Ради та акціонерів висловлює подяку за успішну працю та успішне ведення Банку в минулому році.

З предложеного Загальним Збором аїту з діяльності і стану Банку за 1931 р. треба піднести, що відомі минулорічні події на світових грошових ринках та спричинені ними загально заповнювання і недовірчастинне припинили дотеперішній корисний розвиток Земельного Банку Гіпотечного. З позитивних причин мусів Банк у минулому році на довший протяг часу обмежитися до кожного року короткочасними та готівковими інтересами, адержати далі своє позичкову діяльність і поробити відповідні заходи в віді одвогнаного стагання давніше вже узлічених

кредитів, щоб мати достаточну готівку до диспозиції своїх вкладників, які в наслідок паничних настроїв у більшій мірі як звичайно вибирали свої вклади. Все таки годиться піднести, що навіть серед загальних вищих настроїв клієнтеля Банку задержала доміра до своєї установи і надяки цьому вибрано з Банку розмірно невелику суму вкладів.

Інтересно буде довідатись нашому громадянству, що після предложеного Загальним Збором балансу власні фонди Банку включно з резервними фондами вносять загальну суму зол. 5.339.261.18, а ухвалою Загальних Зборів підвищено їх на зол. 34.118.33, приділену з вказаного в минулому році чистого зиску, так, що ці фонди нині вносять разом зол. 5.373.377.51.

Зваживши, що загальна сума вкладів та біжучих рахунків вносять після балансу зол. 4.451.453.47, належить віднести, що конірені Банком чужі капітали мають позитивне забезпечення, а саме: не лише в активах Банку, але також у його власних фондах, чого в минулих часах не дають інші банкові установи.

З причини довголітньої обмежені заведених у минулому році в суспільних державах мусів Банк сплатити свої закордонні кредити в сумі понад пів мільона золотих, що, очевидно, некорисно вплинуло на його кредитову діяльність.

Відомлення власних капіталів Банку до чужих представляються як 1:1.05, що є доказом нестачі чужих фондів до обороту, але в огляду на паничний господарську ситуацію як у краї так і за кордоном, цього відомлення мусів поробити відповідних старань не вдалося змінити.

Відповідно до зменшення пасивів обміжжеся

у рубриці активів Банку вексельний портфель до суми зол. 7.409.533.45 а інші активи з малими відхиленнями остали майже в цілості на висоті попереднього балансового року.

Загальний оборот Банку виносить зол. 11.977.328.38, односторонньо, та в порівнянні до попереднього року з причини господарської ситуації зменшився на суму зол. 748.089.39.

Адміністративні кошти викладені рахунком страт і зисків у сумі зол. 347.349.70 остали майже без змін у порівнянні до тих же видатків за 1930 рік. Переведені протягом 1931. р. оплати на адміністрації унаслідок у повноті щойно в балансі за 1932. р.

Публічні тягарі як податки, державні і комунальні та іншого роду державні оплати досягли висоту зол. 223.946.09 і зросли в звітному році на зол. 54.903.12. Ті тягарі дійшли до висоти чистого зиску, досягненого в 1931 р. та в огляду на погіршення господарської ситуації як та-

кож на стагнацію інтересів безперечно дуже некорисно вплинули на вислід доходності Банку у звітному році.

Після на рахунок страт і зисків після покриття виплачених відсотків і провізії під чужих капіталів, коштів адміністрації, податків та іншого роду видатків надлишка доходів у сумі зол. 274.076.79 творить чистий зиск Банку, котрий ухвалою Загальних Зборів розділено в той спосіб, що до загального резервного фонду приділено зол. 34.116.33, на 4% при дивіденду призначено зол. 225.000, а остачу решту в сумі зол. 14.960.46 перенесено на рахунок слідуючого року.

З предложених Загальним Збором акціонерів звіту і рахунків набрали присутні акціонери переконання, що стан Банку є вповні задовільний та що як акціонери так також і клієнти Банку можуть далі з повним довірям відноситися до Банку та його управляючих органів.

Посвячення площі Товариства „Сила“.

Львів, 22. травня 1932.

Т-во українських слуг і зарібників „Сила“ у Львові, що має свій осілок при вул. Краківській ч. 17, святкувало нині велике свято, а саме посвячення власної площі при вул. Войтиха ч. 24. Площа та має кругло 600 сажнів простору (коштувала 900 доларів), положена на гарному, засадженому деревами терені в найздоровішій частині міста, тому знаменито нагадується на всякого роду забави, фестини й інші імпрези під голим небом.

Чинну посвячення площі довершив о. прот. Куницький в асисті о. сов. Туркевича, о. Чемеринського і довголітнього голови „Сили“ о. Каптанюка. Після покровлення площі свяченою водою під звуки пісні „Христос воскрес“ виголосив о. прот. Куницький коротку проповідь, в якій ватав „Силу“ з її великим досягненням і

вказував на потребу любові до рідної землі. Опісля всі присутні відспівали многолітствія тим, що причинилися своєю працею і грошевидами датками до купки площі. Офіційне свято закінчив представник Народної Організації Українців м. Львова п. А. Добрянський, закликаючи українське робітництво читати українські книжки й газети та набувати яконайбільше знання.

Площу цю набула „Сила“ саме в 25-ліття свого існування і в 15-ліття головодства в ній о. Каптанюка. Сподіюється, що тепер під прапир „Сили“ ще інтенсивніше і що вона, маючи такий енергійний провід, до кількох літ спроможеться й на власну хату.

На святі явилось до 200 осіб апоміж робітництва й інтелігенції. Пополудні відбувся на тій площі перший український фестин.

— о —

Студентська молодь Шевченкові.

Святочна Академія українського академічного хору „Бандурист“ у 71-ші роковини смерті Тараса Шевченка.

В неділю, 22. травня відбулася вполудне (12 год.) святочна академія українського академічного хору „Бандурист“ з нагоди 71-ших роковин смерті Тараса Шевченка. Академію влаштували в новій залі „Народного Дому“ (тепер там театр „Річкоростей“). На програму свята зложилися: Заповіт Шевченка-Лисенка — сольоспів п. Вожики (ученик проф. Любінецького) і злучені мужеські хори українських богословів і „Бандуриста“. Цю точку вислухали присутні стоячи. Її виконання зробило на учасників велике враження. Полоняв усіх соліст відчуттям того, що співав, а співав він весь Заповіт за вибіркою одної строфи (Поховайте та вставайте), яку відспівали хори під батугою проф. Б. Вахнянина. Після „Заповіту“ виголосив палку та змістовну промову п. М. Дужий. Мішаний хор „Бандуриста“ відспівав Шевченка-Вахнянина „Садок вишневий“. З черги виступив п. Т. Ю. Шухевич зі сольоспівами Шевченка-Волошина „Ой гляню я, подивляюсь“ і Січинського „Вибине літо“. Своім приємним теноровим голосом здрав собі п. Шухевич беззастережно всі аудиторії. Композиції Стеценка до Шевченкової поезії „Сон“, відспівані мішаним хором „Бандуриста“ закінчили першу частину академії.

До програми другої частини свята ввійшли: Кавтата Т. Шевченкові К. Стеценка у виконанні получених мужеських хорів укр. богословів і

„Бандуриста“ під диригентурою проф. Б. Вахнянина; сопранове сольоспів Оксани Согор. Вона відспівала гарно і старанно мелодійним сопраном Шевченка-Січинського „Із золоті і дорогої“ і Шевченка-Ярославенка „Все упованіє моє“; Анданте з фортепианового тріа а-моль В. Барвінського і Моцарта алегretto з фортеп. тріа VII. відіграли з успіхом Р. Шухевич (фортеп.), Б. Левницький (скрипка), І. Старосольський (челю). Свято закінчилося інсценізацією поеми Шевченка „Чернець“. Помисл інсценізації та її переведення належали до п. Костюка. Хорами проводив, як уже зазначено, проф. Б. Вахнянин. Акомпанював Р. Шухевич.

На загаль академія випада добре. Не дописала тільки публіка. Вона заповнила ледви третину салі. Думаємо, що вини за абсценцію важко було складати тим разом виключно на львівську публіку, коли зважити, в якому часі була влаштована академія (22. травня). Поміняючи, що вона припала під кінець місяця, треба ще підкреслити, що цей місяць був саме переважаний всіма видами (Великодні Свята), що дуже надцербилі бюджети наших львівських громадян, а попередньої неділі тіж наші громадяни вповнили були вперть салю Великого Театру в часі Ювілейної Академії „Рідної Школи“. Таким чинном аранжери свята вибрали невідповідний час для академії.

В.

ПІД ЗАКИДОМ УБИВСТВА.

Перед львівським трибуналом присяглих відповідав 19-літній Іван Сидорко з Махнова, обвинувачений в убивстві своєї тітки Ксенки Курило. Акт обвинувачення закидав Сидоркові політичне убивство, а то тому, що Курило доносила поліції про всякі „протидержавні вчинки“ сільської молоді. Останній її донос був на сільських хлопців із Вербиці, а саме, що вони в святі в честь політичних в українсько-польській війні, м. ін. її братинок Сидорко несли транспаренти з тризубом. За це старості в Раві Руській покарало хлопців карою по 14 днів арешту. Тогож дня вибив хтось Ксенці Курило шиби, а як люди були в церкві вбив хтось її якимсь тупим знаряддям, залавши чотири рани в голову. Слідство виказало адогальні докази вини Сидорка (м. ін. кров на блюзні). Обвинувачений боронився тим, що зранився був у кільчастий дріт, а підшевка на блюзі була із старої закривавленої сорочки його матері. Це й потвердив кравець, який шив Сидоркові блюзку.

Присяжні односторонньо заперечили вини обвинуваченого й трибунал ухвалив обвинуваченого від вини та кари. Боронив дав а-о Ганкевич.

ВІДПОВІД ПРОФ. БАРТЕЛЯ НА НАПАД.

Напасників, які обкидали проф. Бартеля смердючими яйцями, назвав він боягузами, які з криками дозволяють собі на відрухи, гідні їх самих. Для проф. Бартеля прикро, що його назвище згадуватимуть за кордоном у зв'язку з тим інцидентом. На будуче, як рез. старшина, неситиме проф. Бартель зброю.

Загальні збори професорів політехніки висловили обурення з приводу нападу на проф. Бартеля. Рівночасно висловили глибоку пошану проф. Бартелеві за його заслуги державі, науці та школі.

ДОЛЯР ПАДЕ.

У суботу на варшавській біржі курс долара виносив 8.87 і піп, Банк Польський обнизи курс долара на 1 пункт до 8.86 а платив 8.85. У Парижі, Лондоні й Амстердамі курс долара теж падав. Держ. банки вимінюють дол. банкноти на золото. І так кораблі „През. Гардін“ і „Аквація“ привезли 220 бочок ам. золота, з того 100 бочок для Франції, решту для Швейцарії. Корабель „Парі“ привіз 143 бочок золота і 64 бочки срібла для Фін. Банку.

ОСТАННІ ВІСТІ

ПЕРЕТЯЛИ ТЕЛЕФОНІЧНІ ДРОТИ.

У ночі з суботи на неділю попереїтих хтось телефонічні дроти між Бориславом і Дрогобином. Поліція веде слідство.

ТУРЕЦЬКА ГОСТИНА В ІТАЛІ.

СТАМБУЛ, 22. V. ПАТ. Ісмет баша та Тейфік Руді бей з почотом відіхали кораблем до Бріндізі. Відти поїдуть до Риму з офіційною візитою.

УРЯД СИЛЬНОЇ РУКИ В ЯПОНІ.

ЛЬОНДОН, 22. V. ПАТ. Мікадо поручив бувш. губернаторові Корей адміралові кн. Сайте створення кабінету. В Лондоні пояснюють цей факт як бажання покликати уряду сильної руки, щоб з успіхом заволодіти над положенням. Сайтові вже 74 роки. В 1927 р. був він головою яп. делегації на морську конференцію з держав у Женеві.

ПОМЕС ТУРЕЦЬКИЙ АМБАСАДОР.

У Варшаві помер турецький амбасадор Джевад-бей. Тіло перевезуть у Туреччину.

САМОГУБСТВО УЧИТЕЛЯ ТАНЦІВ.

На Ялівці, біля Львова, пострілявся 26-літ. вчитель танців Бол. Новіцький. Кула пройшла голову наскрізь. Є мала надія вдержати його при житті.

ЧОМУ „КРИЧИ, КИТАЮ“ ЗНЯЛИ З РЕПЕРТУАРУ.

Дирекція львівських театрів пояснює, що песу Третьякова зняли не на приказ воєводства, а тому, що зірвалася ставка ляльва, яку треба спроводити із закордону та тому, що зіпсувався мотор, який розсуває овид. Дві останні пєси докінчили з великим трудом і наражували на небезпеку дороге полотно овиду, що коштує кількадесят тисяч зол. Направа вимагає довшого часу.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ЧОРНІ І. Б. 6:0 (5:0).

Перша цьогорічна перемога України, яка виступила в складі: Бутель; Роман, Сич; Борсук, Цимбала, Олійник; Лапчук, Гоцький І., Лисик, Гоцький II, і Воробець. Наша одинацятка задемонструвала невидану у неї віддавна гру, чим не лише мило розчарувала своїх прихильників, але добула й заслужене признание серед чужих. Цєю високою перемогою над сильним досі противником скріпила Україна своє положення в таблиці і поправила гарно відношення воріт. Через цілий час змагань замітна перевага нашої одинацятки, яка мимо великої спеки видержала до кінця змагань і виказала вперше в цьому році вповні задовільную стрілову диспозицію, чим пригадала славний 1929 рік. Серію воріт розпочав в 11. мін. Воробець. В 3 мін. опісля добуває Гоцький II. з доброї центри Лапчука ефектовним волеєм найгарніші ворота дня. В 20 мін. Гоцький І. переїжджає через оборону Чорних і підносить в. в. до 3:0. В 28 мін. добуває Гоцький II. знова з подання Лапчука четверті і в 32 мін. стріляє Воробець п'яті ворота. Перерва 5:0! Одинокі ворота в другій половині добуває Гоцький І. з центри Лапчука. Судював п. Набелел.

Маємо надію, що Україна, яка нарешті завоювала у всіх лініях, перервала акції ланцюг дотеперішніх невдач і вже в четвер (26. п. м.) добуде дальші пункти в стрічі з Другим Соколом (год. 15.15. грише „Чорних“).

ЛІГОВІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Чорні — Гарбарня 2:1 (2:1).
ВЕЛ. ГАЙДУКИ. Рух — Погонь 3:1 (2:0).
КРАКІВ. Краковія — 22. п. п. 3:1 (1:0).
ПОЗНАНЬ. Варта — Висла 8:3 (5:0).
ВАРШАВА. Варшавянка — Легія 3:2 (1:1).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Польонія — Гасмонія 2:1 (0:1).
ЛЬВІВ. Лехія — Погонь І. Б. 0:0.
СТРИЙ. Олд Бої — Погонь 4:1 (3:1).
СТАНІСЛАВІВ. Ревера — II. Сокіл 3:1 (2:0).
РЯШІВ. Ресовія — Світець 2:1 (1:0).

ТРАГІЧНІ АВТОМОБІЛЕВІ ПЕРЕГОНІ.

У неділю відбувалися на перегонів шляху Ауус біля Берліна автомобілів перерона при участі найславніших автомобілістів Європи. Перегони на просторі 294.426 км. виграв німець Бранхіч на „Мерседесі“, досягаючи переміну скорість 194.4 км. на год. Карачіола на машині „Альфа Ромео“ найшовся на другому місці, 60 км. за побідником. У білі возі 1500 см. побідила англієць Гов у часі 1.06.42.5. пересічна скорість 176.9 км. Друге місце здобув Барнс (англ.). Книзеві Любковіч (Чехословаччина), що їхав автом „Бугаті“ приключився нещасливий випадок. Авто на скруті перевернулося. Кн. Любковіч помер у шпиталі часним рап.

Новий австрійський кабінет.

У Відні утворився 20. п. м. новий кабінет під проводом соціального канцлера Дольфуса, що обіймає також закордонні справи і рільництво. Кабінет складається з 6 членів: християнсько-соціальної партії, 2 членів Ландбунду, 1 мушкетера Гайммера та 1 урядовця. Зміняє у відношенні до даного уряду торговельні та фінансові політики Якобичович, представники Гайммеру дотримуються безпеки попереної мін. рад. австр. та освіти, яку повірено начальником Дир. Рітцеленові. Дотеперішній віце-канцлер Віккер обіймає міністерство закордонних справ і Бахінгер справ внутрішніх.

Австрія не дістане позички

В Женеві 20. п. м. комітет держав гарантії австрійської позички, зложений з представників Франції, Англії, Італії в Чехословаччині. Дискусія викликала, що Австрія не може рахувати на нові кредити. Переважає думка, що новий кредит у сумі 100 мільйонів швійцарських франків не приніс би зовсім поправки і був би швидко вичерпаний без ніякої користі. Серед таких обставин Австрія не лишається нічого, тільки піти шляхом Малайзії й Греції та оголошити мораторію трансферу сплат з титулу закордонних довгів. На випадок оголошення мораторію гарантії держави мусіли би ухвалити те зобов'язання Австрії.

Троцький заповідає війну

В американському часописі „Форум“ Троцький опублікував статтю на тему наслідків, які мусіли би викликати диктатура Гітлера в німецько-радянських відносинах. Дійшовши до влади, писав він, Гітлер, розпочне безоглядні репресії проти політичних і професійних організацій німецького пролетаріату. В тій ситуації реванш і репресії стануть ключі гитлерівців супроти Польщі та Франції, відкриті на дальній шлях. Диктатура Гітлера сивалалау війну Німеччини проти Радянщини. Заявляю зовсім явно, що на мою думку радянський уряд мусів би зробити на випадок фашистського перевороту в Німеччині. Якби в стояв на чолі уряду СРОР, то негайно, одержавши телеграфічну вістку про таку подію, вдала би накласти мобілізацію. Так чи сяк, війна між гитлерівською Німеччиною і Радянщиною є неминуема і то в найкоротшому часі після створення націонал-соціалістичного уряду в Німеччині.

Айнштайн за роззброєнням.

ЛОНДОН. 21. V. ПАТ. Проф. Айнштайн відіслав завітра з Оксфорду до Женеви з лордом Понсомбі, який був держ. підсекретарем у першому кабінеті Лейбур Парті в 1924 р., а тепер є провідником інтернаціоналу протинікель війни. Айнштайн буде інтерв'ювати за роззброєнням.

НОВИНКИ

— ПОЧТОВІ СКЛАДАНКИ розсилаємо з найнижчим числом і просимо Вп. Передплатників негайно надсилати передплату, щоби не було перерви у висилці часопису. Передплата на місяць червень 5 зол.
— Футра до перерізки і переховання приймає Е. Говинович, Львів — Домініканська 4. 6—10
— Де купити дешево дійсно добрий годинник, срібні або золоті вироби? У Івана Зельтенрайха, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1728 14-30
— Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорушина 5. (біля кіна „Аполло“) поручає во найнижчих цінах, ковдри, матраци і постіль. Переробляє ковдри по 6 зол., матраци по 3 зол. 786 98—100
— Процентова стопа в українських банках. Представники: Центрального Кооперативного Банку, Земельного Банку, Гипотечного, Кооперативного Банку „Дністер“ і Народної Торговлі, при участі Ревізійного Союзу Українських Кооперативів і Центросоюзу, постановили: Оголосити комунікат цього змісту, що для уявлення процентної стопи від вкладах оподаткувати (зловити) з прийнятою процентною стопою всіма іншими кредитовими установами в краю, устанавляється у нас процентову стопу від звичайних доларових вкладок до 6%, а від звичайних валютних вкладок до 7% від 1. липня 1932. року.

— Українці в Латвії. Італійське географічне товариство подає, що в Латвії жило торік 36.029 українців, з того 4.751 в Ризі. Українці займають п'яте місце серед латвійських меншин, зараз після москалів, жидів, німців і поляків, але вони зовсім не організовані, не мають ні-

одного посла в парламенті, ані власної православної парафії. В Ризі від десятих років виходить на російській мові духовний журнал „Віра и Життя“, який редагує українець з походження, протоєрей Кирило Заміць. Найбільше українців живе в провінції Лейпгай.

— Український Науковий Інститут в Берліні. При Українському Науковому Інституті в Берліні улаштовано в цьому літньому семестрі курс української мови в зв'язку з елементарним курсом українознавства для німецьких слухачів під проводом проф. д-ра З. Кузеді. Курс є загально доступний і безплатний. Відкрито також загально доступну читальню, де читачі, що цікавляться східними питаннями, мають до розпорядження бібліотеку українських періодичних видань (тимчасом в числі 60 різних публікацій). Дирекція Інституту прохає цим всім Видавництва й Редакції, які ще не вступили з ним в контакт, надіслати Інституту свої видання та скласти глибоку подяку всім тим, що свої видання нам уже надсилають. Проф. д-р І. Мірчук, директор Інституту.

— Залізничні полки для абсолювентів академічних шкіл. Абсолювенти філософських і лікарських виділів, рільничо-лісових краєвих університетів і всіх виділів краєвих політехнік можуть користуватися залізничними пільгами в одному році від дати отримання абсолюторії. Пільги ті абсолювенти дістають на основі посвідок, виданих університетською владою. Розпорядок м-ства комунікацій ввійшов у життя 1. травня ц.р.

— Нові вескелі оплати. У зв'язку з підвищеною степенем оплати міністерство скарбу оголосило нові оплати за вескелі бляжети. За вескелі суми до 50 зол. платиться 20 с., від кожних повних або розпочатих 100 зол. — 30 сот., від кожної повної або розпочатої 1000 зол. — 3 зол.

— Полковник директором фабрики. Зачувати, що на місце Васильєвича, директора жирядівських фабрик іменують полк. Кузьмівського.

— Вожа засудили на смерть. Львівський військовий наглядний суд засудив на смерть рядовика Василя Запужака на кару смерті за дезерцію за кордон і шпionaжу. Оборонець просив у президента держави помилування для засудженого. Президент замінив кару смерті на 10 літ тюрми.

— Отруївся зі скуки. У Львові при вул. Зближєвича отруївся заживши діячка 28-літній ювілейський помічник Тал. Гура. Причина: нервовий розстрій. У листі написав, що життя то один великий абсурд і жив лише тією думкою, що колись таки треба умерти.

— Зірвалася зі стричка. На Зофіяці біля Львова повісилася по п'яному 22-літній дівчина легких обичаїв Каз. Плякіда. Стричок (зроблений з білля) був за слабкий, тому урвався. Поточену Плякіду забрали до шпиталю.

— Поїзд упав із насипу. 21. травня між Зашковом і Бруховичами вискочила зі шин льокомотива і дев'ять вагонів товарного поїзду, що їхав із Рави Руської до Львова. Льокомотива й ті вази упали в насипу, високого на півтора метра, у рів. Ранені: керманець поїзду, машиніст і палач. Іх добули апід розторощених вагонів. Рух поїзда відбувається з пересідкою.

— Грабіжницький напад. У Ценеві (пов. Березани) двох невідомих людей закралося крізь вікно до хати Софії Мрозовської. Один із них вистріляв із кріса у повітря, а опісля прикладом ударив Мрозовську в голову. Розбили шафку, забрали трохи тютюну та папіросок і втекли.

— Вбили чоловіка та жінку. В Делієві поз. Станіславів вибух в домі Петра Корильця вогонь, що знищив солом'яний дах хати. Одночасно в снігах найшли трупа самого господаря і його жінки. Корилець мав дві товчені рани на голові а жінка мала підрізане горло. Правдоподібно це рабункове вбивство, бо ціле мешкання було сплюндроване. Слідча комісія спровадила поліцейного пса на розшуки злочинців.

— Страшна смерть пастуха. В селі Басівці пов. Львів пастухом А. Басівський пас корову на довгим мотузі. Щоби корова не втекла, обв'язався одним кішчем шнуром в пояс. Корова агедзілася, тягла хлопця яких 50 метрів і побила його. Хлопець помер наслідком ран.

— Неабияка секвестрація. На фільварку Борново (біля Ченстохови) засеквестрували за довги 200 овець. Із них 75 здохло з голоду, бо їм давали їсти само чатиння та ялівець. На фільварку Здрова через таку секвестрацію згинуло кілька коней. Завдяки заходам т-ва охорони звірят занялася справою прокуратура в Пйорткові.

— „Отче злізайте“. В Люблинській катедрі о. Жутовський виголошував проповідь. Зміст проповіді не сподобався парохів тієї катедрі канонікові Янковському, тому він став дзвонити, щоби священник зліз із проповідниць. Коляк о. Жутовський не зважав на дзвонення й говорив далі, канонік вибіг на проповідницю та скрикнув: „Досить того! Скінчити!“ Все те ділялося на очах вірних.

— Розправа Матушки. Розправа проти Матушки за атентат на австрійські полади починеться у Відні 10. червня.

— Переслідування церков на Радянщині. „Трибун де Женев“ подає статтю лютеранського пастора Стендара про його спроби жити на Радянській Волині та працю до кінця 1931 р. в двадцятих різних німецьких парохіях на Україні та Білорусі. Незвичайно рішучі та цікаві його спомини були недавно друковані в „Дойтше Лебен і Руслянд“ і зробили велике враження в протестантських країнах західної Європи як свідчення переслідування церков і всього духовного життя на Радянщині.

— Зловживання в радянських установах. Центральний Комітет комуністичної партії в Москві оголосив розпорядок, в якому стверджує, що деякі радянські господарські установи управляли недозволеним виміну торговель, причому вивезли товари, яких нестало на ринку, наслідком чого була утруднена реалізація плану постачання. Такі зловживання стверджено в 12 радянських підприємствах. В 10 випадках вважали прикоровили партійні репресії, до виключення з партії включно, у двох випадках справу перелала судові.

— Криваві заворушення в Німеччині. В місцевості Вальтерсгаузен біля Готи в Турингії прийшло до кривавого бою між безробітними і поліцією. Юрба озброєних ножами затакувала поліційні кам'яни. Поліція ажика пальною зброєю, наслідком чого два демонстранти впали трупом і 12 є тяжко ранених. З поліції ранених 7 осіб. Зворушення вибухли у зв'язку з обниженням грошових допомог для безробітних на 10 проц.

— Смерть в Альпах. Підчас Зелених Свят, як повідомляють із Мілхену, згинуло в Альпах 7 людей, м. н. відомий альпініст Шмід. Також ранений його товариш лешатар Кребс.

— Перший жіночий лет понад океан. З Гесбрук Гайтс (Нью Джерсі) повідомляють, що з летунської площі Тетерборова вилетіла 20 п. м. Амелія Іргарт, щоби дістатися понад Атлантийський океан до Європи. Вона задержалася на короткий відпочинок в американській пристані Грейс, а звідси пустилася в дальшу воздушну дорогу.

3 театру.

Театр Новин: „ЧЕСНОТЛИВА СУЗАННА“, оперета в 3 актах. Музика Жана Жільбера.

Відому до-сходу оперету Жільбера „Чеснотлива Сузанна“, виставлену Т-вом прихильників музики й опери у Львові, варто оглянути передовсім з огляду на гостинний виступ знаменитої артистки п-ї Лючини Мессаль у титулованій партії. Другою атракцією вечора є п-а Стефа Стадніквіна в ролі молоденької баронівни Якобін.

П-ї Мессаль — артистка непересічної міри, що має до того гарний, звучний голос і великий сценічний темперамент. Гра її продумана до найменших подробиць, не тільки в рухах, але й у міміці, а навіть у погляді очей. Кожна поява п-ї Мессаль на сцені приковувала до неї всю увагу глядачів, які оплескували її незвичайно гарно.

Щодо п-и Стефи Стадніквіної, то можна з приємністю ствердити, що від часу, як ми останній раз бачили її на сцені у Львові, голос її значно скріпився, набрав більшої повноти, заокруглення й виразу. Також гра нашої артистки була вистудіювана як слід, тому її виступ увінчався повним успіхом, тим більше, що її граціозна поява просто відбивала від цілого її оточення. Також п. Стадніквіна зібрала немало оплесків, а крім того ще й цілі китиці квітів.

З інших головних виконавиць назвемо Горського в ролі барона, п-ю Лашик в ролі його жінки, Гільєратта (Іх син), Волод. Шавіньського (поручник), Наполеона Шавіньського (фабрикант перфумів) і старого знайомого Шослянда (Шараже).

Значне оживлення на сцену внесли вдалі виступи балету. Хорні співали складно. Режисерував цю оперетку арт. Горський. Публіка виповнила більшу частину салі. І. Н.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Ф. Корпан: ІЗ ДНІВ ПАМ'ЯТЛИВИХ. Прага 1932. Видавництво „М. та С.“, ст. 88.

ЖУРНАЛИ.

ЖИНОЧА ДОЛЯ, часопис для українського жіноцтва. Коломия, 15. травня 1932. ч. 16.
СОКІЛЬСЬКІ ВІСТІ, орган українського соціалістичного, ч. 3. червень.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 21.V. 1932 р. за масло експортне та десерове ціна 0.00 зол. за літру масла 23—24 сот. літру сметани 12. зол. мого вощі 3-30.

